

Վահան Տերյան

Աշնան մեղեդի

Աշուն է, անձրև... Ստվերներն անձև
Դողում են դանդաղ... Պաղ, միապաղաղ
Անձրև՝ ու անձրև ...
Միրտըս տանջում է ինչ-որ անուրախ
Անհանգստություն...
Սպասիր, լսիր, ես չեմ կամենում
Անցած լույսերից, անցած հույզներից
Տառապել կրկին.
Նայիր, ա՛խ, նայիր, ցավում է նորից
Իմ հիվանդ հոգին...
Անձրև է, աշուն... Ինչո՞ւ ես հիշում,
Հեռացած ընկեր, մոռացած ընկեր,
Ինչո՞ւ ես հիշում.
Դու այնտեղ էիր, այն աղմկահեր
Կյանքի մշուշում...
Դու կյա՛նքն ես տեսել, դու կյա՛նքն ես հիշում
Ոսկե տեսիլնե՛ր, անուրջների լո՛ւյս...
Ես ցուրտ մշուշում.
Իմ հոգու համար չկա արշալույս
Անձրև՝ է, աշո՛ւն...

1906